

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunt odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Sărăcie cu ciucuri

Dacă umblăm prin satele noastre, nu mai auzim decât că a dat sărăcia între noi. Când să ieșim din ea, mai tare intrăm, căci e de multe feluri.

Și apoi, de ce să ne mai căinăm de sărăcie, când ne băgăm noi cu capul nostru în ea, ca diavolul după sufletul acela, pe care poate mai ușor să-l înghită?

De diavol scăpăm cu post și cu rugăciune, de sărăcie însă mai cu greu. Când intră ea în casele noastre, n'o scoți nici cu patru boi.

Și iarăși mă întorc, că poate sunt și de aceia, cărora le place sărăcia, nu de dragul traiului bun, a luxului și a hainelor scumpe. Și apoi sărăcia are trei prieteni: lenea, beția și podoaba.

De leneș nu se prea acată așa tare, că și dacă nu muncește cineva, se lipește pe lângă unul harnic și trăiește din munca celui.

Bețivul deși bea și cheltuește, lucră nevasta și pentru el.

Mai tare umblă sărăcia după aceia cari cred numai și numai în podoabe.

Sunt unii cari își trimit fetele pe la orașe să facă bani și să-și mai astupe vre-un năcaz. Când colo ce să vezi? Oât ce iasă din sat, numai decât se în schimbă, de nu o mai cunoști, ba nici nu le mai scrie celor de acasă. Apoi, la un an doi, numai iată că o vezi că vine acasă domnișoară în haine scurte, cu pantofi de lac, și dacă ai vrea să vorbești cu ea, așteaptă să-i zici domnișoară.

Ei bine, bade Gavrilă, dacă ai avea încă numai vreo trei astfel de fete, apoi ești pus în rând!

Dar nu numai la orașe, ci și la sate vedem astfel de lucruri, numai că pantofii sunt cu călcăie mai joase și haina o leacă mai lungă. Incolo lacul e tot lac și la sate, mătăsurile și săpunurile Elida și Borax tot la fel. Numai că acestea dela sate mănâncă fasolică, iar acelea dela oraș fripturică.

Vedem în multe sate că fetițele acasă nu sunt în stare să păzească niște pui sau rațe, dar în sărbători le vezi la joc, cu câte 3—4 zgârzi de bani după grumaz și cu cârțițe cu ciucuri. Umblă dumneata, bade Dănilă, cu opinci și mai petecite, că fata cu mama fac ce vreau.

Ar fi bine ca acestea să le lăsăm mai la o parte și să ne lăsăm de atâtea podoabe, dacă vrem să nu cădem în să-

răcie. Și să nu ne mai căinăm, căci în cele mai multe cazuri noi înșine suntem cauza sărăciei.

Dacă bunul Dumnezeu ar da o sărăcie pe capul nostru, precum o și simțim, cu necoacerea bucatelor, sau cu o boală de dobitoace, sau altele, — îndată am striga în gura mare că ni-o bătut Dumnezeu și rămânem săraci, iar sărăcia care se trage dela noi nu o luăm în seamă.

Dacă mergem în vre-un sat de pe Câmpia Ardealului, nu mai vedem decât fete împodobite cu mărgelile, cu sârme și cu poale de mătăasă, iar tinerii noștri tot la tel, cu cisme de lac, cu pălării ungu-rești și cu pantaloni de postav.

Ar fi bine să lăsăm podoabele la o parte, căci împodobindu-ne prea tare, vom ajunge ca Africanii de ne-om găuri buzele și nasul pentru a ne pune verigi și ne vom face de râsul lumii.

Să ne uităm la alte popoare, cum sunt. Mai ales Săcuii, Sașii și Turcii cum își păstrează portul!

Sunt unele fete și femei cari dacă nu au ce pune pe față, nici nu ies pe uliță, și dacă nu au haină nouă, nici nu merg la sfânta biserică.

Sunt unii oameni că-și prăpădesc averile și-și împodobesc fetele, ca să se poată mărita. Când își duc unele ca acestea hainele, le duc cu carul și încă cu rudițe. Și apoi când vin înapoi le aduc tot câte una. Ce folos de atâtea hainet scump, pus în ladă la dospeală!

Incolo când e vorba de a ne cumpăra o gazetă bună, o carte de rugăciune sau o carte de cetire, suntem din cale afară de hârșiți. D'apoi încă atunci, când e vorba de ajutorarea unor săraci!

Să nu ne batem capul tot după podoabe și scumpeturi, să fim mai cruțători, că numai așa poate scăpa o familie, și cu atât mai ales o țară, din sărăcie! Să ne păstrăm portul, limba și datinele, și atunci vom scăpa mai ușor de sărăcie!

†Neculae Câmpeanul

Distincție binemeritată. În ziua de 23 Decembrie 1933 dl colonel Florescu comandantul batalionului de grăniceri năsăndeni, a predat, în numele Majestății Sale Regelui, căpitanului Octavian Boteanu medalia „semnul de onoare” pentru slujba de 7 ani în Regimentul de infanterie 84 din Bistrița.

Urgia banilor

Omul care a câștigat la loterie milioane și n'are hodină de cinci parale

Toată lumea râvnește după bani, când n'are, iar dacă are, râvnește după tot mai mulți. Inșă banii prea mulți aduc gânduri și griji, aduc urgie.

Așa a pățit de curând un om sărac din Franța, care s'a hotărit și el să-și încerce odată norocul la loterie. Și nărăvosul de noroc l-a dăruit cu amândouă mâinile. Lozul lui a câștigat 5 milioane franci, o avere aproape neînchipuită. Și omul nu mai putea de fericire!

Iată însă că a doua zi, după ce gazetele i-au vestit norocul și i-au publicat fotografia, au început să-i sosească sute și mii de scrisori dela oameni lipsiți cari îi cereau milă. Fără să mai pomenim de alte sute și mii, dela cei cari îl felicitau și-i imbiau prietini. După un astfel de noroc toți boierii au început să-l vadă și să-i facă închinăciuni.

Norocosul s'a descurcat ușor de scrisori ca celea de mai sus. Iată însă că au prins a veni altele. Acestea nu mai cereau milă, ci cuprindeau amenințări, că dacă nu trimite atâtea și atâtea sumă de bani, la un loc numit, nu-i va mai sta capul unde-i stă.

Azi așa, mâne așa.

Dela un timp omul cu milioanele s'a luat de-o groază și s'a plâns poliției, rugându-o să-i apere viața. Ziua noaptea îl păzesc la poartă agenții siguranței, și scrisorile de amenințare tot nu încetează.

Din fericit ce era la tragerea lozului, norocosul trăiește acum cu groaza în suflet, doarme iepurește, vede staffii pe la feresti și nu cutează să iasă între oameni.

Povara milioanele l-a băgat în sperieți și n'are hodină la o mâncare, la un pahar de beutură. Blastămă ceasul când s'a prostit norocul și l-a miluit.

Intâmplarea adevărată de mai sus arată că averea, mai ales cea căzută din senin, nu ferește pe om, ci mai vartos îl bagă în griji și'n urgie. Singura bogăție adevărată este liniștea sufletului și faptele bune.

Pofta cea rea

În apostolul Duminicii 29 după Rusalii — către Coloseni 3, 4—12 — sf. apostol Pavel ne îndrumă zicând: »Pentru aceea omorâți mădulările voastre cele de pe pământ, curvia, necurația, patima, pofta cea rea și lăcomia«.

Trăia înainte cu mai mulți ani un călugăr care seara totdeauna plângea de obosit. »O doamnă« — răspuse el, — »atâta am de lucru încât nu-mi văd capul. Trebuie să imblânzesc doi șoimi, să opresc doi iepuri, să dresesz (învăț) doi ulii, să înving un balaur, să înfrân un leu și să mă îngrijesc de un bolnav«. — »Da' nu spune minunile Care om este în stare să facă într-o zi atâtea lucruri?« »Să mă ierțați, Părinte Stareț«, — răspuse călugărul — »eu însă nu glumesc. »Oei doi șoimi sunt ochii mei, de cari foarte trebuie să mă îngrijesc, nucumva să intre prin ei în suflet ceva ce ar primejdiu mântuirea sufletului meu. Cei doi iepuri sunt picioarele pe cari trebuie să le opresc ca să nu umblă în căile diavolului. Oei doi ulii sunt mâinile mele, pe cari trebuie să le pun și să le dresesz la lucru. Bălaurul îmi este limba, pe care nu-i iertat s'o las nicidecum învingătoare. Leul îmi este inima, cu care sunt veșnic în luptă. Iară bolnavul este trupul meu propriu care într-una mă neliniștește, iată dară pentru ce sunt seara veșnic din cale afară prea obosit«.

În forma aceasta s'ar cuveni să luptăm și noi împotriva poftelor celor rele cari veșnic bat la poarta sufletului nostru.

La sf. Francisc de Sales veni odată o doamnă foarte frumoasă, cerându-i sfat. Un prieten al sfântului îi zise, după ce plecase doamna. »Așadară că e o frumusețe extraordinară?« »Îți mărturisesc sincer că n'am băgat de seamă«. »Se poate una ca aceasta?« întrebă prietenul. »De văzut am văzut-o, dar n'am privit-o. M'a întrebat despre lucruri cari privesc mântuirea sufletului, iară eu i-am răspuns, fără a observa că e frumoasă ori urtă, înaltă ori mică, grasă ori slabă«.

Dacă am urma pilda acestui mare sfânt, ne-am scăpa de atâtea păcate. Inima trebuie să ni-o păstrăm înainte de toate curată, pentru că »din inimă ies gândurile cele rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtisagurile, minciunile, hulile« (Mateiu 15, 19).

În porunca a noua dumnezească bunul Dumnezeu ne oprește să poftim mărirea de aproapele nostru. »Auzit-ați că s'a zis celor dedemult: să nu curvești. Dară eu vă zic vouă că tot celce se uită la muliere ca să o poftască, iată a curvit cu ea în inima sa« (Matei 5, 27—28).

Sfântul Ioan Gurădeaur spune: Hristos nu scoate din suflet numai boala, ci îi scoate și rădăcinile, pentru că mama curviei este privirea necurată. De aceea nu pedepsește numai preacurvia ci și mama acesteia, pofta cea rea. Nici doctorii trupești nu se opresc numai la boale, ci se nzuiesc a delătura din cale și pricinele boalelor. Tot așa face și Hristos pedepsind nu numai preacurvia și curvia, ci și izvoarele lor, adică pofta necurată sau pofta cea rea.

De aceea se temeă atât de mult de judecata din urmă sf. Gregoriu Nazianzenul, căruia deși era vergur trupestă, îi era groază să nu fie aflat vinovat cumva în ce privește călcarea poruncii dumnezeiești a noua.

Dacă ne vin și ne atacă gândurile necurate, aceasta încă nu este păcat. Când însă aflăm plăcere într'insele și ne învoim

în ele, atunci am păcătuit, și încă cu păcat de moarte.

Un om tânăr s'a plâns foarte mult către un bătrân de gândurile necurate cari îl pasc într-una. Bătrânul i-a răspuns: »Că o pasăre zboară peste casa ta, e ceva firesc, nu-i așa. Cum s'o împiedeci? Când bagi însă de seamă că-și face cuib pe casa ta, nu numai că o poți împiedeca ci ai chiar datoria s'o faci, fiindcă altfel îți poate face pagubă«.

Întocmai așa e și cu poftele cele rele. Ele vin, și nu le poți împiedeca să vină. Vorba e să le împiedeci, ca să nu-și facă cuib în sufletul tău, că atunci e rău.

Încheiu cu cuvintele sfântului apostol Petru: »Iubiților, rogu-vă pe voi, ca pe niște străini și călători, ca să vă feriți de poftele trupesti cari se ostesc împotriva sufletului« (1. 2, 11).

Părintele Iuliu

Ce vrea Italia?

Multă lume dela țară, cititoare de gazete, se întreabă: oare pentru ce Italia e așa prietenă cu Ungaria, acum după războiul? Oare pentru ce dl. Mussolini, dictatorul Italiei, vorbește și făgăduiește mereu Ungurilor revizuirea tratatelor de pace, și paguba României, Jugoslaviei și Cehoslovaciei, și în folosul Ungariei. Ce dragoste i-a apucat pe urmașii Romanilor pentru urmașii lui Arpad? N'au trecut nici douăzeci de ani, și iată-i pe dușmanii de pe front dându-și mâna frățește.

Și se întreabă oamenii și-și zic: Dacă dl. Mussolini e un om mare și un cumint conducător de țară, dacă e omul unei lumi nouă, cum poate vorbi de dreptate pentru Ungaria, dând iar pe mâna ei milioane de Români, Sârbi, Slovaci? Nu știe dictatorul Italiei, cum au gemut în jugul unguresc aceste popoare? Nu știe el, că ținuturile cari s'au rupt dela Ungaria, prin tratatele de pace, nu sunt locuite de Unguri, ci de acele popoare, cari le stăpânesc

Foia „UNIRII POPORULUI“

Flori din grădina raiului

Trei bucăți din lucrarea „Calendarul Sfinților“, compus după Minee și alte scrieri

de Gavril Todica

Cuvioasa martiră Eugenia

Născută și crescută în Roma. Părinții ei au fost trimiși de împăratul ca dregători la Alexandria. Eugenia, învățând legea lui Hristos și dorind să trăiască departe de șomotul și deșertăciunile lumii, se furișă dela părinți și mergând la episcopul, lui dumnezeescul botez. Apoi, tăindu-și părul și îmbrăcându-se bărbătește, își puse numele Eugeniu și mănecând foarte de noapte, se duse la o mănăstire și petrecea acolo întru ostenele, trude, nevoițe și nopți întregi întru rugăciuni. Abia trecu oarecare timp și fratele Eugeniu strălucea ca un luminător, încât murind egumenul, sfatul monahilor rugă pe Eugeniu să fie egumen și să conducă mănăstirea. După multe străduinți, Eugeniu primi și avu bună grije de sfânta mănăstire. Faptele și mintea lui atrăgeau pe toți, ca magnetul pe fier.

Întâmplatu-s'a odată, că o femeie avută, cu numele Melania (ce s'ar zice pe românește Negruța), dacă văzu pe Eugeniu frumos la

fire, și găsind o minelnoasă și deșartă apucătură, cum că are o boală aspră și indeșartă ce nu i-o poate spune decât în taină, acasă, Eugeniu crezu amăgitoarele cuvinte și merse acasă la Melania. Dar Melania nu suferea de boală adevărată, ci de focul poftii trupesti și începând a grăi cuvinte aprinse, după cum îi dicta focul poftii diavolești, Eugeniu începu a o mustra zicându-i:

— Taci, o muere, taci! Nu te ispiti a ne vătămă cu otrava balaurului celui vechiu. Văd că te-ai gătit să primești pe diavolul. Dară nu ispiti pe servitorii lui Dumnezeu.

Melania rămase rușinată la aceste cuvinte, dar și aprinsă de mânie. Daci, ieșind în cetate, merse la eparhul acuzând pe Eugeniu egumenul mănăstirii, precumcă:

— Numitul egumen, amăgind cu vorbe înșelătoare pe femeile cele curate, a venit și la mine, ca un desfrânat sumet și amăgitor.

Iară eparh (judecător) cetății fiind tatăl cuviosului (adecă: cuvioasei) Eugeniu, s'a mâniat foarte la auzul acestor cuvinte. Iată a trimis la mănăstire să aducă pe Eugeniu la judecată, ca pe un egumen ce era mănăstirii, iar pe călugări legați ca pe niște mișei și răi lucrători, având să stea de față la scaunul de judecată, și să răspundă.

Daci fiind scoși cu toții la scaunul de judecată, începu a grăi Melania ocărind pe minunatul acela egumen, batjocorindu-l și dosădindu-l cu multe cuvinte aspre și eu în-

drănire strigând către toți și arătându-l prietenilor cu degetul ca pe un lucrător spurc și pe cei de sub ascultarea lui ca pe niște desfrânați.

Atuncea Eugeniu rupându-și haina, zise către cei de față cu multă îndrăznire:

— S'ar cădea nouă să tăcem și să suferim ocări și batjocuri, dar, ca să nu se facă în răs haina ce purtăm (tegma călugărească) iată să știți că eu sunt femeie la fire, fiica acestui judecător al nostru și doamna lui este mamă, carea m'a născut și aceștia frăți întru Hristos.

Aceștia zicând buna Eugenia, cu toții minunară. Deci tatăl ei îndată lăsând mărirea și averea și nălucirea lumească, se boteză și se făcu păstor credincios cetății, până că necredincioșii tăindu-l în săbii se petrecu de viața aceasta și s'a dus la veselia împărătească cerești. — Apoi ieșind poruncă dela împărat ca să facă creștinii jertfe la idoli, sau să dea morții cumplite, Eugenia se împotrivi. Daci îi legară de grumazi o piatră de moară și o aruncară în apă, dar ieșind minunată și mătoasă, îi tăiară capul cu sabia.

Sf. Martiră Iuliana cea din Nicomeed

A trăit în zilele lui Maximian împăratul, fiică de părinți bogăți, cari o au logodit un oarecare Eleusius, boier mare de țară. Voind să facă nunta, Iuliana n'a primit, ci a

nesc azi? Atunci, unde e cuminența și dreptatea lui Mussolini, care ne-a numit pe noi »Imbogățiți de războiu».

Tot întrebări temeinice, e adevărat. Dar în politică adeseori albul devine negru, și ce e drept se face strâmb.

Italia, nu de dragul Ungurilor face ce face. Nici pentru că crede că Ungurilor li-s'a făcut nedreptate. Ci dintr'o pricină cu mult mai pământeană:

Italia nu-i mulțumită cu pământul cât îl are la ea acasă și râvnește la pământ și mare străină.

Iată întreg tâlcul dragostei lui Mussolini pentru Unguri.

Italia, anume, râvnește la toată coasta dalmatică a Mării Adratică, pe care o stăpânește acum Serbia, sau Jugoslavia.

Italiei nu-i place, că Sârbii cei viteji s'au unit cu Croații și formează azi o țară mare. Italia vrea toată Marea Adriatică, cu amândouă țărmurile.

Și pentru a slăbi pe Sârbi, s'a dat de partea Ungurilor.

Ungaria să ia înapoi dela Sârbi Croația și Slavonia, iar Italia aceea la ce râvnește.

Și pentru a prinde în mrejele sale pe Ungaria, îi făgăduiește acesteia că-i va ajuta să ia și dela noi Ardealul și dela Cehi, Slovacia.

Deci interesul material al Italiei o face prietină Ungurilor.

Se poate una ca asta? — se va întreba Românul nostru.

Se poate: în politică și pentru politică și interese materiale, toate se pot. De-aici vin nenorocirile și războaiele, fiindcă nu sinceritatea și adevărul e legătura dintre neamuri, ci *interesul*. — Alianțele între țări se fac din interese, și războaiele izbucnesc tot din interese, nu din ura între popoare.

Nu e nici o lume nouă după războiu, cum se tot spune, ci tot o lume veche, rea ca și cea de ieri.

Dela Secțiile „Astre”

Noul guvern a depus jurământul

Am arătat în numărul trecut al gazetei, că după moartea primului ministru Ioan G. Duca M. S. Segele a fost încredințat pe d. Const. Angelescu să conducă treburile guvernului până după înmormântare, iar după aceasta a numit prim-ministru pe d. Gheorghe Tătărașcu, unul dintre cei mai tineri conducători ai partidului liberal.

Foarte curând după această încredințare, conducătorii partidului dela guvern s'au adunat la sfat, ca să aleagă un șef nou în locul răposatului fost prim-ministru și fost șef de partid. La propunerea însuși a d-lui Tătărașcu, noul șef a fost ales în persoana d-lui Dinu Brătianu, fost până aci ministru de finanțe și frate cu Ion Brătianu, înaintașul răposatului Duca.

Având partidul șef, s'a putut alcătui o listă pe care d. Tătărașcu a dus-o la Sinaia, ca să fie aprobată și primită de M. S. Regele.

În ziua de Vineri, 5 Ianuarie, noul guvern a și depus jurământul, în alcătuirea următoare:

Lista noului guvern

Gheorghe Tătărașcu, președinte al consiliului de miniștri și ministru la industrie și comerț;

Dr. Constantin Angelescu, ministru de instrucție, culte și arte;

Victor Antonescu, ministru de justiție;

Ioan Inuleț, ministru de interne;

Ioan Nistor, ministru al Bucovinei;

Alexandru Lapedatu, ministru al Ardealului;

Const. Dimitria, muncă, sănătate și ocrotiri sociale;

General Paul Angelescu, ministru al armamentului;

Richard Franasovici, lucrări publice și drumuri;

Gheorghe Cipăianu, agricultură și domenii;

General Nicolae Uică, apărarea națională;

Victor Slăvescu, finanțe.

subsecretarii de stat

Radu Irimescu, la apărarea națională;

Savel Rădulescu, la externe;

Ion Manolescu-Strunga, la agricultură și domenii;

Dumitru Juca, la interne;

Mihail Negură, la agricultură și domenii;

Alexandru Mavrodî, la presidenția consiliului;

Nicolae Budurăscu, la presidenția consiliului;

Victor Iamandi, la interne;

Nicolae Maxim, la sănătate și ocrotiri sociale;

Alexandru Popescu-Necșești, la instrucție, culte și arte;

Gheorghe Assan, la industrie și comerț;

M. Constantinescu, la finanțe.

d. Titulescu a sosit în țară

Este știut că d. Titulescu în guvernul Duca, precum și mai înainte a fost ministru de externe. Cu schimbă-

— De nu te vei face mai întâiu cărmuitor al cetății, nu voui face nuntă cu tine.

Dacă se făcu cărmuitor, ea iarăș îi zise:

— De nu te vei întoarce din legea idolilor la legea creștină, nu primese nuntă cu tine.

Atunci Eleusius spuse tatălui ei toate, carele neputând să o întoarcă din credința ce o avea în Hristos, a dat-o în judecata aceleiaș eparh și logodnic, ea să cerce după legile lor.

Deci el despoind-o o bătu cu 16 biciuri de bou și, spânzurând-o de coșite, o ținu până i-s'a deslipit pielea de pe cap, arzându-i coștele cu fier înroșit în foc și cu alt fier roșu pătrunzându-i armurile. Apoi legându-i mâinile pe lângă coaste, porunci de au tărit-o în temniță. Aici stând ea la rugăciune, i-s'a arătat diavolul în forma unui inger, indemnând-o să jertfească la idoli și să scape. Dară sfânta alungându-l, îl făcu de spuse, fără voia lui, cine era. Deci fiind dusă iarăș la eparhul și stând neschimbată în dragostea ce avea către Hristos, fu bșgată într'un cuptor ars foarte, carele stingându-se în mod minunat, a făcut de au crezut 590 de bărbați întru Hristos, cari îndată au fost tăiați în sabie împreună cu 150 de femei. Iară Iuliana, aruncată într'o căldare fierbinte, s'a făcut căldarea ca o baie dulce, dară căldarea topindu-se și vărsându-se afară, a stricat pe păgânii cari stăteau împrejur.

Deci biruind sfânta toate muncile și-a primit sfârșitul prin sabie.

Sf. Martiră Anastasia mântuitoare de otravă

A trăit în Roma, în zilele împărăției lui Dioclețian, fiică fiind unui Elin, anume Prepestat. Mamă-sa fiind creștină o dete la învățătură de carte evlaviosului Hrisogou, iară în credința lui Hristos o deprinse ea. Peste câțiva ani o mărită după un Elin, anume Papiie, om necredincios, pe care neputându-i suferi, din cauza necredinței lui, nu ședea cu el, ci se prefăcea bolnavă, purta haine sărăcăcioase, ajuta femeile lipsite, și servia pe ascuns celor ce se chinuiau pentru Hristos. Luând o sclavă cu sine, intra pe la închisorile, unde se aflau creștinii. Îi scotea din legături. Le ungea ranele cu untdelemn. Le ducea de mâncare.

Când i-a aflat purtarea, bărbatul ei a pus-o la închisoare, dar având o cale pe mare, el s'a înecat cu corabia. Acum Anastasia văzându-se scăpată, își împărți toată averea la săraci și începu a servi mai fără grije celor ce sufereau pentru Hristos. Când aceștia își aflau sfârșitul, ea îi lua și-i îngropa cu cinste. Indemna pe mulți la răbdare de patimi, până când și ea fu prinsă și aruncată în mare împreună cu alte femei. Scăpând din apă, fu legată la pari și aruncată în foc, unde și-a dat sufletul luând cumuna măririi.

Stihuri

Anastasia și arsa fiică, mare doftorie credincioșilor este,

Căci vindecând toată otrava, sănătate dăruiește.

*În a douăzeci și doua zi
Anastasia arsă în foc muri.*

Părinții

*Când văd mormântu'n colț de crâng
Și-o cruce străjuind îngădurată,
Deodată mă gândesc la 'ncărunțitul tată
Și'n suflet amintirile se strâng.*

*Mă mai gândesc la 'ndurerata mamă...
Și ea-i bătrână; a îmbătrânit fără de vreme;
De moarte, în fiecare ceas se teme
Și-și șterge lacrima cu colțul de năframă.*

*Sărmani bătrâni! De chinu 'ngrijorării voastre
S'a uscat, în geamul casei, busuiocul
Și... fără veste, deacum întreg norocul
A pierit din pragul casei noastre.*

*Uitat stă plugu'n colț de șură,
Iar furca mamei, în „casa dinainte”,
Își tource mulcomit fuilor-aducerii aminte;
Și mușchiul vremii a crescut la noi în bălătură.*

Nicolae Nicoară-Doboresanu

rile cari au trebuit făcute după moartea primului ministru, d. Titulescu a fost chemat acasă din străinătate, ca să-și poată spune și d-sa cuvântul în noua stare a lucrurilor. După sosirea sa, d. Titulescu s'a întâlnit numai decât cu d. prim-ministru Tătărescu și cu alți fruntași ai guvernului, cari l-au rugat să primească a fi și pe mai departe ministru de externe al țării.

Oând scriem noi acestea șire d. d. Titulescu se află la Sinaia, la M. S. Regele în audiență. Gazetele dela București spun că după această audiență d. Titulescu va primi ministerul de externe și astfel guvernul va fi deplin. Radio ne aduce vestea că d. Titulescu a și primit ministerul de externe, sub anumite condițiuni.

Intâiul consiliu de miniștri

De când a luat partidul liberal frânele guvernării, nu s'a putut ținea nici un sfat de miniștri. Cel dintâi s'a ținut la începutul săptămânii sub președinția noului prim-ministru Gh. Tătărescu.

În acest consiliu s'au statorit proiectele de legi cari vor fi prezentate în fața parlamentului, după deschiderea care se va face la 1 Februarie.

Parlamentul va avea să se ocupe mai întâi de *legea conversiunii*. Pentru pregătirea noului proiect a fost aleasă o comisiune din care fac parte dd. Dinu Brătianu, Victor Slăvescu, V. Antonescu, P. Sasu, C. Panaitescu, Ottulescu și Oromolu.

Vor mai fi apoi supuse parlamentului și alte legi, ca modificarea legii, contribuțiilor (dărilor), legea timbrului, legea impozitelor asupra consumației înălțurarea năcăjirii fără rost a plătitorilor de dare, legea chirilor și altele.

Consiliul de miniștri a mai constatat că în țară este liniște deplină și că cetățenii își văd liniștiți de treburile lor. Pornirile rătăcite n'au avut nici o ascultare și fapte ca cele ale tinărului Constantinescu au fost vestejite cu groază de toată lumea.

Noul prim ministru doarește o încetare a înverșunărilor politice.

Noul prim-ministru d. Gh. Tătărescu a făcut o declarație, că va vizita pe toți șefii de partide din opoziție și îi va ruga să fie cu cât mai multă bunăvoință față de guvern, care încă va căuta să fie cu toată blândețea, ca astfel să înceteze înverșunările politice și lucrurile să meargă mai bine în țară.

În scopul de mai sus d. Tătărescu a căutat până acum pe d. Mihalache, care nefiind în București, d. prim-ministru a vorbit cu alt fruntaș al partidului național-țărănesc. Apoi s'a văzut cu d. Gheorghe Brătianu. Ce răspunsuri a primit d. Tătărescu, încă nu știm.

Gazetele din București spun, că guvernul ar fi chiar învoit ca la validarea alegerilor, în județele unde s'ar fi făcut nereguli la alegeri, să dea dreptate semnelor cari au suferit pe nedreptul. În felul acesta unii dintre aleși ar fi rași, iar în locul lor vor intra alții în parlament.

*

În ce privește fapta lui Constantinescu, gazetele spun că acest tinăr și tovarășii lui n'ar fi lucrat de capul lor, ci au avut îndemnuri dela alți oameni pe cari poliția îi are în mână. Lumină deplină se va face după ce se vor rosti judecătorii.

Românii din Ungaria

Ne strigă nouă celor din țară liberă: »De ce ne-ați uitat!« — Scrisoarea unui Român din țara lui Horthy, către un gazetar din Cluj

»Având neamuri prin Ardeal, unul din ele pe ascunziș a putut pătrunde până la noi. Am aflat dela el multe lucruri interesante, între altele și despre dureroasa împrejurare că ce mari domni sunt Ungurii din România. Când mă gândesc că ce amar suntem noi apăsați aici, nici nu ne vine să credem că lor li-se dă atâtea libertăți. Numai una să spui. Eu de pildă dacă mi-aș spune numele, arătând cine sunt, eu care voi spune lucrurile drepte (jur pe ce am mai sfânt că sunt chiar așa) nu aș mai vedea soarele, câtă vreme Ungurii dela d-voastră din România vin la noi, măeșesc pe Români cum știu mai urât, și apoi se duc acasă în România, vă dau sfaturi prin ziarele lor, se fac deputați în parlamentul românesc, ajung în slujba mari la Stat, și își fac averi mai mari decât Ungurii din Ungaria.

Noi suntem rămași Români în Ungaria, răsfirați prin zeci de sate curat românești, care amestecate, dau cu totul cam vre-o 70—80.000 de suflete.

Noi până la bătaie am dus-o cum am dus, căci eram împreună vechea Ungarie milioane de români și aveam și noi domni români cu noi. Dela bătaia cea mare încoace de când Dumnezeu sfântul a ajutat celor mulți să se stăpânească ei, prin graiul și legile lor românești, noi am rămas fără nici un ajutor: nu avem pe nimeni cu noi. Dascălii și popii noștri au fost schimbați cu unguri.

Prigoana sălbatică a Românilor de peste hotare

Aproape în fiecare sat unde sunt Români s'au făcut jandarmerii. Din biserică ne-au scos graiul strămoșesc, astăzi numai ungurește ni se face slujba. De cărți de povești și de citit, de foi românești nici vorbă nu poate fi să avem. Barem domni români din Pesta, cari se țin de România, dacă ar fi buni să mai vină pe la noi, să ne vadă, că poate așa nici n'ne crede ce umiliți suntem.

Toate le-am răbda că dacă așa ni s'a dat ca numai noi să nu putem ajunge în România. — dar să știm că ne lasă Ungurii să ne vedem de treburile noastre, să ne tragem jugul nostru de toate zilele, dar măcar să nu ne ciufulească și batjocorească.

Siliți a face instrucție militară secretă

Ne-au făcut să ne cumpărăm și noi haine de „levante“, să avem puștile noastre, să facem exerciții în Dumineci și sărbători. Bat pe feciori dacă Dumineca, în loc să meargă la joc, cum e obiceiul creștinesc, nu se duc la exerciții de „levante“ li bat de li lasă jumătate morți. Toate ar fi cum ar fi, măcazul îi că nu căpătăm dela nimeni nici un cuvânt de încurajare. Poate se crede de noi că suntem puțini, dar noi suntem mulți și necăjiți rău.

Între radio Budapesta și radio București

Barem radio-ul din București de ne-ar spune câte una alta, căci asta de aici din Pesta

auzim că toată ziua le vorbește Ungurilor din România. Ba chiar spune câte una despre ce e în România, de nu ne vine să credem.

Bine ar fi zău ca barem la sărbători mari vre'un doma care știe graiul nostru ne-ar vorbi ceva pe înțelesul nostru, nu așa pe „domnie“ cum spun Românii de aici graiului dela radio din București.

Schinguiți în mod barbar, pentru a-și blestema neamul

Faceți ceva pentru noi, că am auzit că d-vs. iubiți mult poporul românesc și dacă nu altcumva, dar scăpați-ne să nu trebuiască să injure copiii și feciorii noștri români, ca și părinții lor, neamul din care au ieșit.

Poate nici nu știți, ce face cu noi. Dumineca după exerciții de „levante“, vin feciorii mărșălind acasă, cântând cântece războinice ungurești. Când ajung la capătul satului, înainte de a se duce fiecare acasă, — trebuie toți laolaltă să strige:

— „Dumnezeu să bată pe dușmanii maghiarimii, mai ales pe valachi!“

La început am crezut că vom putea face ceva să vadă Ungurii că de astea nici împărăția iadului nu se poate cere și că ne vor lăsa pe noi Români în pace să spunem una ca asta, dar jandarmii nu ne iartă.

Ssara, după ce feciorii noștri au spus, asta, se roagă la Cel de sus să le ierte greșala și să asculte dorința sufletului românesc, binecuvântând poporul și nația românească, iar să nu asculte ce spun buzele lor de groaza schinghiuirilor jandarmilor.

„Dece ne-ați uitat“

De ce nu-i puneți și d-vs. în România pe Unguri să-și blesteme neamul?

Multe ar fi necazurile noastre, răbdăm multe, mai ales dela jandarmi și filsofăbirăul nostru, dar toate le-am răbda mai ușor, dacă am simți că frații noștri ne-ar mai înconjura cu cât de puțin, de-am putea și noi da de ceva sprijin sufletesc românesc.

Faceți ceva, cât de puțin pentru noi, că suntem mulți și necăjiți. Și aici, unde-stăpâni peste noi, is mai răi ca noi, ca omul cu căinele ce nu-i trebuie“.

Reînvie poveștile cu balaurii

De curând gasetele străine au adus două știri ciudate. Cea dintâi a pornit din Scoția (partea de miază-noapte a Angliei) și spune că într'un lac mare din acea provincie ar fi fost văzut un animal uriaș, care nu samănă cu nici una dintre făpturile cunoscute astăzi pe pământ. Acel dobitoc, lung de vre-o 16 metri, se zice ca are un trup matăhălos, negru, picioare scurte ca șopârlele, cap încolțurat, tromba ca elefanții și labe ca rațele. Trăiește în apă și nu se arată decât noaptea, când lasă urme apăsate pe nisip.

Sunt oameni cari se laudă că l-au văzut. Alții, foarte numeroși, s'au adunat de prin satele și orașele din apropiere și pândesc să-l vadă.

Tot un fel de balaur cică s'ar fi arătat în Sicilia, marele ostrov din mările de miazăzi ale Italiei. Pe acesta l-a văzut un cioban, pe care oamenii din satul lui l-au luat în răs și n'au vrut să-l creadă. Pe urmă s'au aflat niște vânători cari au rugat pe cioban să-i ducă la balaur. Ciobanul a și plecat cu vânătorii la căutat. După mai multe ceasuri de căutare prin mlaștini și ierburi de baltă, iaca dihania! Zăcea între păpușiș cu capul ridicat, hădos la ve-

nesc azi? Atunci, unde e cuminența și dreptatea lui Mussolini, care ne-a numit pe noi »Imbogățiți de războiu?».

Tot întrebări temeinice, e adevărat. Dar în politică adeseori albul devine negru, și ce e drept se face strâmb.

Italia, nu de dragul Ungurilor face ce face. Nici pentru că crede că Ungurilor li-s'a făcut nedreptate. Ci dintr'o pricină cu mult mai pământeană:

Italia nu-i mulțumită cu pământul cât îl are la ea acasă și râvnește la pământ și mare străină.

Iată întreg tâlcul dragostei lui Mussolini pentru Unguri.

Italia, anume, râvnește la toată coasta dalmatică a Mării Adratică, pe care o stăpânește acum Serbia, sau Jugoslavia.

Italiei nu-i place, că Sârbii cei viteji s'au unit cu Croații și formează azi o țară mare. Italia vrea toată Marea Adriatică, cu amândouă țărmurile.

Și pentru a slăbi pe Sârbi, s'a dat de partea Ungurilor.

Ungaria să ia înapoi dela Sârbi Croația și Slavonia, iar Italia aceea la ce râvnește.

Și pentru a prinde în mrejele sale pe Ungaria, îi făgăduiește acesteia că-i va ajuta să ia și dela noi Ardealul și dela Cehi, Slovacia.

Deci interesul material al Italiei o face prietină Ungurilor.

Se poate una ca asta? — se va întreba Românul nostru.

Se poate: în politică și pentru politică și interese materiale, toate se pot. De-aici vin nenorocirile și războaiele, fiindcă nu sinceritatea și adevărul e legătura dintre neamuri, ci *interesul*. — Alianțele între țări se fac din interese, și războaiele izbucnesc tot din interese, nu din ura între popoare.

Nu e nici o lume nouă după războiu, cum se tot spune, ci tot o lume veche, rea ca și cea de ieri.

Dela Secțiile „Astrei”

Noul guvern a depus jurământul

Am arătat în numărul trecut al gazetei, că după moartea primului ministru Ioan G. Duca M. S. Segele a fost încredințat pe d. Const. Angelescu să conducă treburile guvernului până după înmormântare, iar după aceasta a numit prim-ministru pe d. Gheorghe Tătărașcu, unul dintre cei mai tineri conducători ai partidului liberal.

Foarte curând după această încredințare, conducătorii partidului dela guvern s'au adunat la sfat, ca să aleagă un șef nou în locul răposatului fost prim-ministru și fost șef de partid. La propunerea însuși a d-lui Tătărașcu, noul șef a fost ales în persoana d-lui Dinu Brătianu, fost până aci ministru de finanțe și frate cu Ion Brătianu, înaintașul răposatului Duca.

Având partidul șef, s'a putut alcătui o listă pe care d. Tătărașcu a dus-o la Sinaia, ca să fie aprobată și primită de M. S. Regele.

În ziua de Vineri, 5 Ianuarie, noul guvern a și depus jurământul, în alcătuirea următoare:

Lista noului guvern

Gheorghe Tătărașcu, președinte al consiliului de miniștri și ministru la industrie și comerț;

Dr. Constantin Angelescu, ministru de instrucție, culte și arte;

Victor Antonescu, ministru de justiție;

Ioan Inuleț, ministru de interne;

Ioan Nistor, ministru al Bucovinei;

Alexandru Lapedatu, ministru al Ardealului;

Const. Dimitria, muncă, sănătate și ocrotiri sociale;

General Paul Angelescu, ministru al armamentului;

Richard Franasovici, lucrări publice și drumuri;

Gheorghe Cipăianu, agricultură și domenii;

General Nicolae Uică, apărarea națională;

Victor Slăvescu, finanțe.

subsecretarii de stat

Radu Irimescu, la apărarea națională;

Savel Rădulescu, la externe;

Ion Manolescu-Strunga, la agricultură și domenii;

Dumitru Juca, la interne;

Mihail Negură, la agricultură și domenii;

Alexandru Mavrodî, la presidenția consiliului;

Nicolae Budurăscu, la presidenția consiliului;

Victor Iamandi, la interne;

Nicolae Maxim, la sănătate și ocrotiri sociale;

Alexandru Popescu-Necșești, la instrucție, culte și arte;

Gheorghe Assan, la industrie și comerț;

M. Constantinescu, la finanțe.

d. Titulescu a sosit în țară

Este știut că d. Titulescu în guvernul Duca, precum și mai înainte a fost ministru de externe. Cu schimbă-

— De nu te vei face mai întâiu cărmuitor al oștii, nu voi face nuntă cu tine.

Dacă se făcu cărmuitor, ea iarăși îi zise:

— De nu te vei întoarce din legea idolilor la legea creștină, nu primesc nuntă cu tine.

Atunci Eleusius spuse tatălui ei toate, carele neputând să o întoarcă din credința ce o avea în Hristos, a dat-o în judecata aceleiaș eparh și logodnic, ea să cerce după legile lor.

Deci el despoind-o o bătu cu 16 biciuri de bou și, spânzurând-o de coșite, o ținu până i-s'a deslipit pielea de pe cap, arzându-i coștele cu fier înroșit în foc și cu alt fier roșu pătrunzându-i armurile. Apoi legându-i mâinile pe lângă coaste, porunci de au țârit-o în temniță. Aici stând ea la rugăciune, i-s'a arătat diavolul în forma unui inger, indemnând-o să jertfească la idoli și să scape. Dară sfânta alungându-l, îl făcu de spuse, fără voia lui, cine era. Deci fiind dusă iarăși la eparhul și stând neschimbată în dragostea ce avea către Hristos, fu bșgată într'un cuptor ars foarte, carele stingându-se în mod minunat, a făcut de au crezut 590 de bărbați întru Hristos, cari îndată au fost tăiați în sabie împreună cu 150 de femei. Iară Iuliana, aruncată într'o căldare fierbinte, s'a făcut căldarea ca o baie dulce, dară căldarea topindu-se și vărsându-se afară, a stricat pe păgânii cari stăteau împrejur.

Deci biruind sfânta toate muncile și-a primit sfârșitul prin sabie.

Sf. Martiră Anastasia mântuitoare de otravă

A trăit în Roma, în zilele împărăției lui Dioclețian, fiică fiind unui Elin, anume Prepestat. Mamă-sa fiind creștină o dete la învățătură de carte evlaviosului Hrisogou, iară în credința lui Hristos o deprinse ea. Peste câțiva ani o mărită după un Elin, anume Papiie, om necredincios, pe care neputându-l suferi, din cauza necredinței lui, nu ședea cu el, ci se prefăcea bolnavă, purta haine sărăcăcioase, ajuta femeile lipsite, și servia pe ascuns celor ce se chinuiau pentru Hristos. Luând o sclavă cu sine, intra pe la închisorile, unde se aflau creștinii. Îi scotea din legături. Le ungea ranele cu untdelemn. Le ducea de mâncare.

Când i-a aflat purtarea, bărbatul ei a pus-o la închisoare, dar având o cale pe mare, el s'a înecat cu corabia. Acum Anastasia văzându-se scăpată, își împărți toată averea la săraci și începu a servi mai fără grije celor ce sufereau pentru Hristos. Când aceștia își aflau sfârșitul, ea îi lua și-i îngropa cu cinste. Indemna pe mulți la răbdare de patimi, până când și ea fu prinsă și aruncată în mare împreună cu alte femei. Scăpând din apă, fu legată la pari și aruncată în foc, unde și-a dat sufletul luând cumuna măririi.

Stihuri

Anastasia și arsa fiică, mare doftorie credincioșilor este,

Căci vindecând toată otrava, sănătate dăruiește.

*În a douăzeci și doua zi
Anastasia arsă în foc muri.*

Părinții

*Când văd mormântu'n colț de crâng
Și-o cruce străjuind îngădurată,
Deodată mă gândesc la 'ncărunțitul tată
Și'n suflet amintirile se strâng.*

*Mă mai gândesc la 'ndurerata mamă...
Și ea-i bătrână; a îmbătrânit fără de vreme;
De moarte, în fiecare ceas se teme
Și-și șterge lacrima cu colțul de năframă.*

*Sărmani bătrâni! De chinu 'ngrijorării voastre
S'a uscat, în geamul casei, busuiocul
Și... fără veste, deacum întreg norocul
A pierit din pragul casei noastre.*

*Uitat stă plugu'n colț de șură,
Iar furca mamei, în „casa dinainte”,
Își tource mulcomit fuioru-aducerii aminte;
Și mușchiul vremii a crescut la noi în bălătură.*

Nicolae Nicoară-Doboresanu

dere, și se auzea cum bate din coada lungă ca un sulunar.

Vânătorii au tras cu puștile și balaurul nici grijă n'avea. Gloanțele n'aveau ce-i face. A doua zi totuși l-au răpus, cât cu puștile, cât cu alte arme. Acest monstru numai în coada avea patru metri lungime. Bătrânii ținutului spun că ei știau de asemenea balauri cari se numesc „Colovi“.

Ce-o fi adevărat din veștile de mai sus, noi nu răspundem. Le publicăm după jurnalele străine.

Marele Inșelător Stavisky s'a împușcat

Arătăm în alt loc al gazetei noastre cine este Stavisky, escrocul care a păgubit o întreagă parte de lume cu sute de milioane de franci. În zilele din urmă îl căutau ca pe ac polițiile din aproape toate țările. Din Paris ieșise vestea că s'ar afla în țara noastră, la Arad, unde s'a mai învârtit adeseori.

Iată că el răsare acum în orașul Chamonix din Elveția. Inșă urmăritorii lui totuși n'au avut noroc să-l prindă și să-l poată da pe mâna legii, căci l-au găsit mort. Stavisky, fugind de poliție cu un ortac al său, s'a ascuns într-o casă din susnumitul oraș, unde credea că nu va fi găsit, căci închiriasse locuința pe nume fals. Se încuiase într-o cameră dosită și stetea la foc de groaza iernii. Polițiștii cu miros fin l-au simțit însă și, găsimd ușile încuiate, au spart ferestrele ca să poată intra.

În acel moment au auzit din casă o detunătură de armă și când au răzbit la fața locului, vestitul escroc zăcea la pământ într'un lac de sânge. Iși trăsese un glonț în cap și la soarea polițiștilor i-se scurgeau creerii prin găurile făcute de împușcatură.

Așa o isprăvesc, de obicei, toți cei ce jăcmănesc averea străină ca Stavisky.

Tovarășul lui Stavisky

Chipul acesta arată pe unul dintre tovarășii escrocului Stavisky, prins de poliție.

Clocnire de trenuri. În stația Palas de lângă Constanța s'au ciocnit în seara de 6 Ianuarie două trenuri încărcate cu petrol. Vagoanele răsturnate au ucis un frânar, iar un altul a fost greu rănit.

Cutremure de pământ. În partea de miazăzi a Italiei și la Constantinopol, în Turcia, au fost simțite de curând trei sguduiri de pământ, între cari unul destul de puternic. Locuitorii acestor ținuturi au suferit numai de spaimă.

Raiul pământesc al servitoarelor. În Australia tribunalele au adus o hotărîre că pe viitor slujnicele au dreptul să fie numite „domnișoară” sau „doamnă”, după cum sunt fete, ori femei măritate. Cine le numește altfel, păcătuiește prin vătămare de onoare și este pedepsit de lege. Te pomenești că toate servitoarele din lume pleacă în Australia, unde-i lumea lor!

Ce face beția. Un sătean din comuna Glăvănești de lângă Iași fiind de curând la oraș cu un copil al său și cu carul cu boi, a închinat cam mult prin celea cărciumi. Plecând spre casă bețivul a adormit în car, urmând să mâne copilul boii. Micul pogănicu nu cunoștea drumul și carul s'a rătăcit. În dimineața următoare oamenii cari mergeau spre Iași au găsit carul înzăpezit într'un șanț iar bețivul și copilul său înghețați tun.

Lac răsărit din pământ. În zilele trecute nește ciobani Sârbi coboreau spre casă de pe muntele Paklina, lângă hotarul Albaniei. Deodată au auzit sgomote cumplite dinspre adâncul pământului și au văzut cu groază cum o căldare de munte se umple cu apă ieșită din pământ. În puțină vreme s'a format în fața lor un lac întreg, cu întindere de vre-o 5 hectare. Apa izbucnea cu pocnete și vuet mari. Ciobanii au luat-o la fugă și au dat vestea de minunea pe care au văzut-o.

Picioare rupte la săniat. Pe la orașe nu numai copiii se dau cu săniuțele ci și domnișorii cei mari. Aceștia foarte adeseori fac adevărată nebulie din sanie. La Cernavoda din Dobrogea, doi frați cu numele Caracaș din Fetești, feciorii holtei, s'au dat și ei cu săniuța pe o stradă povârnită a orașului. Ieșindu-le în cale un câne, au căutat să ferească săniuța. Au ferit-o însă atât de nenorocit că s'au izbit într'un felinar și, răsturnându-se, s'au ales cu picioarele rupte. Amândoi zac la spital.

Cei mai mare inșelător din lume. Hoții și tâlharii cei mari nu se mai țin astăzi prin codri și prin văgăuni de munți, la fereală, ci prin orașele celea mari, unde au ce să ciordească. Și nu mai scot cu de-a sila banii de prin pungile oamenilor, ci cu vorbe frumoase și cu istețimea. Pildă este marele escroc Stavisky, pe care îl caută acum polițiile din toată Europa și ar face pe dracu'n patru să-l poată prinde. Acest Stavinsky a fost până ieri „director de bancă” în Franța, umbra îmbrăcat în halnele celea mai scumpe, se plimba în automobil și bătea parola cu miniștri, pe cari, cu minciunile lui, îi învârtea pe după deget, ca pe niște răze. În felul acesta

a pus la chimir peste 800 de milioane, a trăit mai abtîr ca un prinț și, într'o bună zi, camfor s'a făcut. Cică și pe guvernul francez l-a tras pe sfoară, de a băgat în belea coșcoaga miniștri. Stavisky este rus de neam și a pârilit aproape prin toate țările. Și pe la noi a fost, să răscumpere drepturile „optanților”. Azi stă ascuns în gaură de șarpe, de-și rod polițiile unghiile de ciudă și necaz, că nu-i pot da de urmă! În schimb însă poliția l-a prins pe Tisser, un prieten de al lui Stavisky. Chipul nostru ne înfățișează clipita când polițistul îl duce legat la poliție.

Papa a câștigat un proces. Anul trecut a murit la Roma Petru Lawlor din Melbourne (Australia) care și-a lăsat prin testament întreaga sa avere, de 28 milioane Lei, Institutului de Propaganda Fide, care se îngrijește de vestirea credinței printre păgâni. Neamurile mortului au atacat testamentul, tribunalul însă a dat câștig Papei, poruncind ca această sumă să se plătească împuternicitului Papei din Australia.

I-a bătut Dumnezeu. Trei bețivani din Varșovia, capitala Poloniei, s'au hotărît într'o noapte de beție să dea o serenadă fostului lor prieten, mort abia de curând. Noaptea, pe la orele 11, ei au intrat în cîmîtir, trecând pâlantul, și apoi au început a cânta. Deodată au auzit însă de undeva — lor li-s'a părut că chiar de sub pământ, — o voce, care le-a spus: „Lăsați-mă în pace”. Cei trei bețivani s'au speriat și au luat-o la fugă. Unul și-a spart capul într'o cruce, altul și-a frânt piciorul sărind pâlantul, iară al treilea a rămas grav bolnav de nervi.

Haită de lupi într'un sat. Într'una din nopțile trecute o haită de lupi a pătruns în satul Sinești din Moldova și a sfășiat 12 vite ale locuitorului Ion Grădinaru. Aceiași lupi au mai păgubit și pe alți gospodari din sat. Tot în Moldova, în satul Ierbiceni, altă haită n'a putut pătrunde căci locuitorii luând de veste au alungat fiarele cu chiote și șomolege aprinse.

Nenorocire la o vânătoare. Mai mulți domni din orașul Bacău au plecat Duminică în 7 Ianuarie la vânătoare. Intre vânători se afla și judecătorul Starostescu. La un popas judecătorul de mai sus umbra să-și atârne arma de creanga unui copac. În timpul acesta pușca s'a descărcat și judecătorul Starostescu, lovit în piept, a murit pe loc.

Preot înghețat. În săptămâna Bobotezii în Bucovina a fost un ger cumplit. Oamenii nici nu cutezau să iasă de prin sate, de răul înghețului. Iar dintre cei cari au fost siliți să iasă, unii au plătit-o scump. În apropiere de comuna Broscăuți-Vechi a fost găsit înghețat în zăpadă un preot cu numele Vlad Valerian, care fusese la o înmormântare într'o comună vecină, de unde se întorcea spre casă și a fost cutropit de ger. N'a mai apucat să umble cu crucea la Bobotează. Tot în Bucovina, aproape de Prut, au găsit înghețată pe soția unui învățător.

Voluntarii sângelui. Acesta este numele unei tovarășii de oameni creștini din Milano (Italia). Să se știe anume că în foarte multe cazuri bolnavii au lipsă de sânge, pe care doctorii li-l dau dela câte un om creștin care își jertfește de pildă 1/2 litru de sânge. Ca doctorii să nu trebulască să caute în toate părțile astfel de oameni binevoitori, niște creștini din Milano au întemeiat o tovarășie de oameni cu sânge sănătos cari sunt gata a-și jertfi sângele pentru alții. Până acuma s'au

înscris în această ligă atâția oameni creștini, încât stă la dispoziția medicilor 1 milion de litri de sânge.

A murit în ziua când împlinea 100 de ani. În orașul Reghin trăia până mai ieri un sas bătrân cu numele Samuel Haltrich, meseriaș de frunte, care anul acesta împlinea o sută de ani de viață. Cu toată această vârstă înaintată moșneagul se ținea bine și se pregătea să facă o serbare de mulțumită lui Dumnezeu că i-a lungit viața atât de frumos. Însă în ziua când împlinea suta și toate erau gata pentru petrecere, moșneagului i-s'a făcut rău, s'a lungit pe-o dungă și a murit. Mâncările pregătite i-au fost mâncate la pomană.

Puterea spovedaniei. În Lissabona (capitala Portugaliei) un cerșitor a căzut, slăbit de o boală ce-l năcăjea, aproape mort în mijlocul unei străzi. Dus la spital numai decât, el a cerut să se spovedească. Până să vină însă preotul, el a spus celor din jurul său că un nevinovat se chinuște, de mai mulți ani, în închisoare și că vinovatul este . . . , în clipita aceea însă a murit, așa că lumea a rămas nedumerită, cine este nenorocitul de rob nevinovat și cine este vinovatul. Toate tribunalele din țară încearcă acuma să afle pe acel nenorocit.

Încă o vindecare minunată la Lourdes. Femeia Maria Grassi din Marseille (Franța), în vârstă de 46 ani, a avut, dela anul 1915 încoace, o boală foarte grea de mațe, așa că a trebuit s'o opereze doctorii în mai multe rânduri. În anul 1928 s'a îmbolnăvit și mai rău, așa că nu s'a mai putut nutri decât cu lapte, dar și după mâncarea laptelui avea regulat dureri foarte mari. În luna August a anului 1929 ea a mers la Lourdes, unde s'a vindecat deodată, într'un mod minunat. Comisiunea oficială de medici, care examinează dacă vindecările sunt adevărate ori ba, și-a publicat abia de curând raportul, în care se spune că vindecarea femeii Maria Grassi din Marsseille nu se poate explica pe cale naturală.

Bătrân volnic. Bătrânul Yacquez Zese, în vârstă de 72 ani, a străbătut pe jos cale de aproape 700 kilometri, dela Rovigo la Roma, spre a câștiga harurile anului sfânt. Bătrânul volnic a fost primit în audiență de Preafericitul Părinte.

Ce fac misionarii. Misionarii catolici au astăzi 30 de mii de școale pe cari le cercetează nu mai puțin de 2 milioane elevi, apoi 400 seminarii teologice cu 18 mii de teologi din acele ținuturi. În cele 600 spitale conduse de ei sunt îngrijiiți 26 mii de bolnavi. Spitaluri pentru leproși au 100, în cari își află vindecarea 12 mii de leproși. Orfanotrofiul au 1700 și acolo îngrijesc nu mai puțin de 80 de mii de orfani. În cele 350 de case pentru bătrâni ei poartă grija la 18 mii de bătrâni. Afară de aceasta ei au ajutat, cu leacuri dăruite în cinste, pe 18 milioane de bolnavi săraci. Numărul preoților, călugărilor și călugărițelor din misiuni e de 50 de mii, dintre cari a treia parte sunt din ținuturile misionare. În urma activității acestor misionari au trecut până acuma la religia catolică nu mai puțin de 25 milioane de păgâni.

Ca să nu mai aibă urmași. Și Americanii au adus o lege strașnică împotriva răufăcătorilor și a nebunilor. Ei vor fi operați, ca să nu aibă urmași. Cei dintâi nefericiți supuși acestei operații nedrepte și potrivnice legii creștine au fost 20 de întemnițați la închisoarea Oklahoma din Brown, Statele Unite

Nordamericane. Mai urmează să fie făcuți fără urmași 2000 de hoți și ucigași întemnițați, ca nu cumva urmașii lor să fie tot pe atât de răi, ori și mai răi decât tătânii lor.

Pedepsirea ucigașilor regelui Afganistanului. Tribunalul din Afganistan a judecat zilele trecute procesul ucigașilor regelui Nadir Shah. Au fost aflați 14 vinovați, cari au fost cu toții osândiți la moarte.

Cu limba lipită de clanța ușii. Un băiat dintr'un sat săsesc a încercat la școală, cu limba, ce gust are ghița de pe clanța ușii, i-s'a lipit limba acolo. Ceilalți elevi au chemat într'ajutor pe învățătorul, care a încercat să-i deslipească limba cu apă caldă. Totul a fost însă zădarnic. O parte din limbă a rămas lipită de clanță, iară băiatul a fost dus numai decât la cel mai apropiat spital. Va rămânea aproape mut.

O mare nouă. Amiralul Byrd a descoperit la Polul Sud o nouă mare, despre care nu se știa până acuma. Această mare este mai mare decât Marea Neagră și acuma nu este înghețată, fiindcă la Polul Sud tocmai acuma este vară.

Cât folos ne aduce o pisică. Mățele sunt cei mai cumpliți dușmani ai șoarecilor. Șoarecii de altă parte însă ne fac pagube grozave. Un șoarece mănca la an cam 370 kilograme bucate. O măță, care prinde în fiecare săptămână cel puțin câte doi șoareci, ne aduce un folos de aproape 400 măji de bucate. Să ținem deci cât mai multe mățe la casă și să nu le prea hrănim bine, ca să prindă cât mai mulți șoareci.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Pastrarea fructelor în timpul iernii

Orice producător, pentru ca produsele să nu i-se distrugă sau pentru a nu fi nevoit să le vândă imediat după cules, trebuie să aibă unde le păstra.

Tot așa și un bun pomicultor, pentru a-și asigura fructele în timp de iarnă, trebuie să aibă un loc pentru păstrarea fructelor. Pentru ca fructele să fie bine păstrate, trebuie să cunoaștem anumite reguli pe cari să le urmăm.

Cele mai de seamă reguli sunt:

1. Culegerea și alegerea fructelor pentru păstrare.

2. Pregătirea localului.

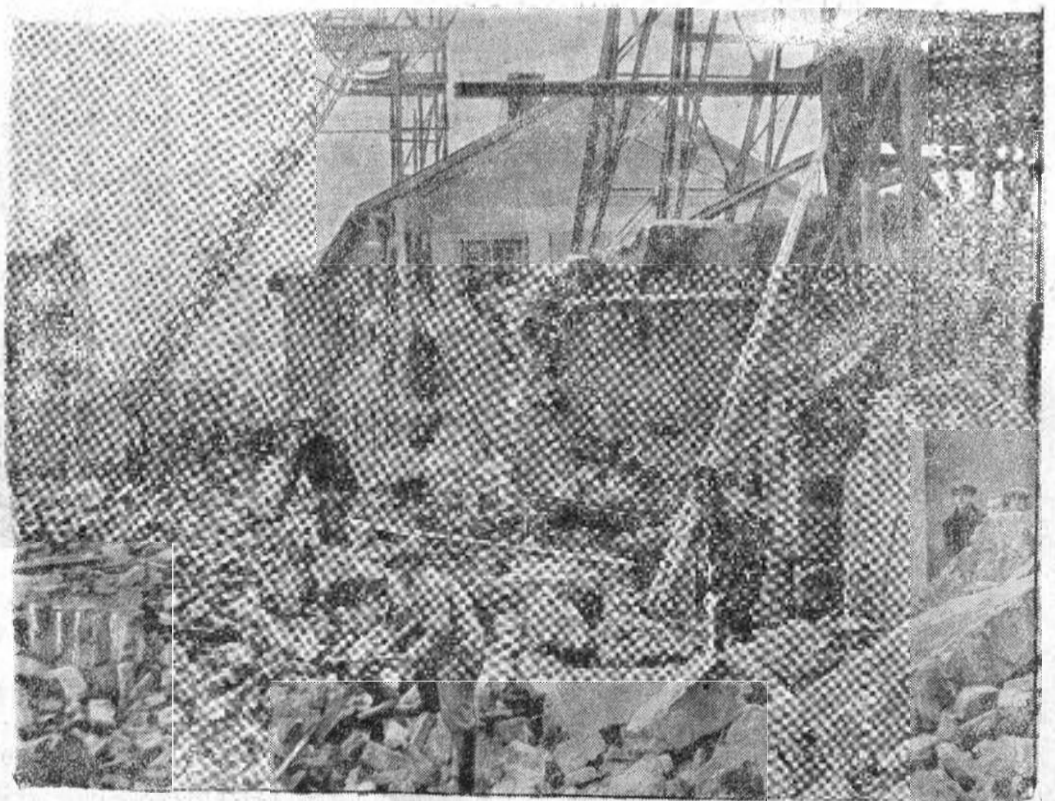
3. Așezarea fructelor pentru păstrare.

Culegerea fructelor pentru păstrare și alegerea lor este un lucru foarte însemnat în pomicultură și dela aceasta atâră buna reușită. Când fructele se recoltează de pe pomi, nu trebuie nici să le scuturăm, nici să le batem cu prăjina, ci să le culegem cu mâna, căci numai așa se pot păstra.

La alegerea fructelor pentru păstrare să se aleagă numai acele fructe sănătoase, cari nu sunt lovite, viermănoase, sau cu diferite prte.

Fructele trebuie păstrate în localuri sănătoase. De aceea localul de păstrare trebuie să fie curat, să nu fie umed, să fie desinfectat, să aibă foarte puțină lumină, ușile și ferestrele

Groznică nenorocire într'o mină de cărbuni

În Cehoslovacia este jale mare. Într'o mină din care se scot cărbuni de platră, s'a produs zilele trecute o explozie cumplită, care a îngropat în fundul pământului aproape 150 de lucrători. O mică schinteie a aprins gazele din mină, cari au explodat și au surpat toate ieșirile. Explosia a răbufnit până la suprafața pământului aruncând în aer toate clădirile minei, cancelariile și casele de mașini. În adâncuri au rămas 148 de muncitori, dintre cari au putut scoate 15 înși, arși de gaze și turtiți de surpături. Ceilalți au rămas acolo, căci prin fumul gangurilor de sub pământ nici o făptură nu poate să intre. Un ministru dela Praga, care s'a dus să pornească cercetări asupra nenorocirii, a dat ordin să fie arestat directorul minelor, care după explozie nici nu s'a apropiat măcar de locul cu pricina, ci, aflându-se culcat în patul lui moale, s'a întors pe altă dungă și a trimis pe înlocuitorul său să vadă ce este.

să se închidă cât se poate de bine, pentruca temperatura să nu se schimbe.

Înainte de a pune fructele în localul de păstrare, acel local trebuie desinfectat pentru a distruge insectele și bobolanii, cari ar putea distruge fructele. Desinfectarea localului se poate face prin pucioasă sau prin varuirea cu lapte de var. După ce am făcut desinfectarea, localul trebuie aerisit, pentruca fructele să nu primească un gust sau un miros urât.

A treia condițiune care trebuie îndeplinită este: Așezarea fructelor la păstrare.

Fructele la păstrare se pot așeza în grămezi (vrac), însă acest sistem nu prezintă rezultate bune. Cel mai răspândit mijloc de păstrare este așezarea fructelor pe policioare și tot odată este și cel mai bun, pentrucă putem așeza fructele după soiuri. Policioarele pentru așezarea fructelor trebuie să fie făcute în formă de gratii, pentruca aerul să poată circula printre fructe.

Fructele se mai pot păstra în nisip uscat sau în paie, pleavă sau otavă, punându-se un rând de nisip sau otavă, apoi un rând de fructe și astfel se așază pe rând toate, după soiuri.

Cele mai noi sisteme de păstrare sunt „antrepozitele frigorifere” cari sunt un fel de ghețare sistematice. Principalul lucru la păstrarea fructelor este să le păzim de umezcală, care se poate înlătura printr-o bună aerisire, sau prin așezarea diferitelor corpuri (substanțe) cari absorb umezcala, cum este varul nestins sau Clorura de calciu.

Fructele trebuie păstrate, pentrucă sunt foarte bune alimente cari conțin anumite substanțe de cari are nevoie organismul nostru și pe cari alte alimente nu le au.

Dar fructele trebuie păstrate nu numai ca alimente pentru noi ci și pentru a le vinde sau pentru a le exporta în alte țări.

Fructele noastre nu vor fi ridicate la un preț mai bun, până când producătorii nu se vor uni în cooperative.

Biriș Victor

Apărarea plantelor

Și plantele ca și animalele sufer de multe boale. Din cauza boalelor, multe plante nu rodesc și se prăpădesc.

În contra boalelor, plantele trebuie apărute chiar așa ca și animalele, iar plantele bolnave trebuie vindecate. Apărarea și vindecarea n'o poate face ori și cine. Trebuie oameni pricepuți, cari să lucreze după anumite reguli, dând totdeauna sfaturile de lipsă.

Nu-i de ajuns ca apărarea de boale și vindecarea plantelor bolnave să se facă numai într'un ținut, ori numai într'o țară, iar în alte ținuturi și în alte țări să nu-și bată nimeni capul cu plantele bolnave. Trebuie ca în toate ținuturile și în toate țările să se încerce mijloacele de apărare și de vindecare. Altfel boala dintr'un ținut, ușor trece și în alt ținut, nimicind plante de cel mai mare folos.

Pentruca apărarea plantelor în contra boalelor să se poată face cât se poate de bine, dându-se totdeauna îndrumările celea mai folositoare, încă în 16 Aprilie 1929 s'a ținut la Roma un mare sfat la care au luat parte trimișii din 24 de țări. În acest sfat, celea 24 de țări s'au legat prin contract, că vor folosi toate mijloacele de lipsă pentru apărarea plantelor în contra boalelor. Iar pentruca mijloacele de apărare să se poată întrebuița cât mai bine, fiecare dintre țările cari au luat parte la sfat, vor face câte un serviciu de apărare

a plantelor, în care oameni învățați și pricepuți vor avea grijă, ca îndată ce s'a ivit undeva vre-o boală să o vindece și să împedice lăfșirea ei printre plante.

La sfatul dela Roma a luat parte și țara noastră și ținând seamă de hotărârile acelui sfat, în 1 Aprilie 1933 și țara noastră și-a creat un serviciu de apărare a plantelor, care lucrează la Ministerul de agricultură.

Acest serviciu se îngrijește ca plantele să fie apărute de lăcuste, de omizi rusești, de omizi peste tot, de mălură, tăciune, rugină, torțel, mana la vii și de rozătoare. Afară de aceea, serviciul se mai îngrijește ca plantele să fie apărute și de boalele ce ar putea veni din alte țări. Pentru aceasta controlează la vamă toate semințele cari se aduc din alte țări, ori se trimit dela noi peste graniță.

Și în urmă dă tot felul de sfaturi pentru îmbunătățirea agriculturii.

Până acum, acest serviciu pentru apărarea plantelor, abia s'a putut îngriji de apărarea în contra lăcustelor și a omizilor. Și mulțumită acestei îngrijiri, lăcustele cari în 1930—1931 au cuprins 9 județe, azi au mai rămas numai în 2 județe, anume în Cahul și Buzău.

Apărarea în contra lăcustelor s'a făcut prin stringerea lăcustelor cu paravane și prin nimicirea lăcustelor cu aruncătoare de flăcări, un mijloc ce s'a folosit mai întâiu la noi în țară.

Afără de apărarea în contra lăcustelor, serviciul s'a mai îngrijit și de apărarea în contra omizilor.

În viitor, serviciul se va îngriji și de apărarea plantelor în contra mălurei, a tăciunelui, a ruginii precum și a feluritelor boale ce ar putea să fie aduse din alte țări, cum sunt: Răia neagră a cartofului, Molia cartofului, Păduchele de San Jose și Gândacul de Colorado.

Pentru controlarea semănăturilor, Serviciul de apărare al plantelor s'a îngrijit să se creeze 25 de regiuni fitosanitare sau de apărare a sănătății plantelor. Județele Târnava-mică și Târnava-mare formează o singură regiune.

Serviciul de apărare a plantelor trimite săptămânal îndrumări scrise și sfaturi pentru apărarea plantelor în contra feluritelor boale. Acestea îndrumări se spun și la radio.

A scris și două cărțicele: una despre Cărabuș și alta despre Lăcusta călătoare, în cari se descrie vieța, pagubele și mijloacele de apărare în contra lor.

Șeful Serviciului de apărare al plantelor este Domnul profesor G. Arton, care conduce toate lucrările serviciului, dând multe îndrumări bune și folositoare pentru apărarea plantelor în contra boalelor rele și primejdioase.

Ion Popu-Câmpeanu

Ce se află în Ierusalim

În orașul Ierusalim sunt 77 altare la care se poate sluji sf. liturghie; acolo sunt 198 călugări și 40 preoți. Mai sunt și 132 școli creștine, 139 școli jidovești și 315 școliarabe.

Ștuturi de carte

În țara numită Olanda, toți locuitorii, dela vârsta de 7 ani în sus știu carte. Nu este nimeni să nu știe sorie și ceti. Oamenii din acea țară trăiesc tare bine.

Nou abonament la foaie

Cu 1 Ianuarie 1934 deschidem nou abonament la gazeta noastră. Prețurile sunt următoarele:

Pe un an întreg . . . 150 Lei
Pe jumătate de an . . . 75 Lei
Pe trei luni . . . . . 40 Lei
Pentru America și străinătate . . . 300 Lei

Cine ne trimite în cursul lunii Ianuarie abonamentul pe întreg anul 1934, adică 150 Lei, primește în cinste Calendarul dela Biał pe 1934, trimis acasă, cu poșta plătită de noi. Însă cum calendare avem puține, cine vrea să-l mai poată căpăta, e rugat să grăbească cu trimiterea sumei de abonament!

Abonamentul la foaie se plătește pe înainte! Pe așteptare nu mai putem trimite gazeta nimăbul.

Restanțierii sunt rugați să ne trimită cât mai neîntârziat sumele cari ne datoresc, ca să nu fim siliți a-l înșira între rai platnici la lista neagră, pe care vom începe să o publicăm și noi, ca și alte gazete.

Dacă se află într'o comună cel puțin 10 abonați, cari cer foaia pe o singură adresă (a preotului, a cantonului, ori a altui om din sat) și ne trimit pe înainte suma de 1200 lei, le trimitem gazeta un an întreg cu această sumă. Astfel abonamentul este numai 120 lei pe an!

În lumea de astăzi nimenea nu mai poate trăi fără o gazetă la casa sa. Grăbiți deci și vă abonați la „Unirea Poporului”, foaie creștinească și de simțiri românești!

Administrația

Fel de fel

Roada de păpușoi

După socotelile făcute, roada de păpușoi din anul acesta este de 433.605 vagoane, din cari 380.516 vagoane trebuie pentru sămânță și pentru hrana oamenilor pe anul ce vine. Restul de 53.089 vagoane vor putea fi vândute în străinătate.

Dacă anul ar fi fost bun, am fi avut o recoltă de 586.000 vagoane, căci au fost sămânate 4.890.516 hectare.

După ținuturi, roada de păpușoi este următoarea: În Oltenia este păpușoiu de ajuns atât pentru hrană cât și pentru sămânță. În Muntenia, județele dela munte, roada este slabă și nu ajunge pentru nevoile oamenilor, în județele dela șes însă roada este bună. În Moldova, cinci județe nu au păpușoi de ajuns, celelalte au cât le trebuie. În Transilvania, roada este mai slabă ca în tot locul. În multe județe păpușoiul nu s'a copt de loc, iar în alte județe a fost stricet de brumă. În Bucovina starea e tot cam așa ca și în Transilvania. În Basarabia, județele dela Miază-noapte n'au păpușoiu de ajuns, dar județele dela mijloc și dela Miază-zi au păpușoi și de vânzare.

Om cu limba lungă

În orașul Sofia, din Bulgaria este un negustor cu numele Wakow, care are limba prea lungă și din cauza aceasta nu poate nici să vorbească nici să mănânce bine. Doctorii i-au făcut o operație tăindu-i din limbă. Operația a reușit bine, așa că acum poate și se vorbească și să mănânce ca toți oamenii.

să se închidă cât se poate de bine, pentruca temperatura să nu se schimbe.

Înainte de a pune fructele în localul de păstrare, acel local trebuie desinfectat pentru a distruge insectele și șobolanii, cari ar putea distruge fructele. Desinfectarea localului se poate face prin pucioasă sau prin varuirea cu lapte de var. După ce am făcut desinfectarea, localul trebuie aerisit, pentruca fructele să nu primească un gust sau un miros urât.

A treia condițiune care trebuie îndeplinită este: Așezarea fructelor la păstrare.

Fructele la păstrare se pot așeza în grămezi (vrac), însă acest sistem nu prezintă rezultate bune. Cel mai răspândit mijloc de păstrare este așezarea fructelor pe policioare și tot odată este și cel mai bun, pentrucă putem așeza fructele după soiuri. Policioarele pentru așezarea fructelor trebuie să fie făcute în formă de gratii, pentruca aerul să poată circula printre fructe.

Fructele se mai pot păstra în nisip uscat sau în paie, pleavă sau otavă, punându-se un rând de nisip sau otavă, apoi un rând de fructe și astfel se așază pe rând toate, după soiuri.

Cele mai noi sisteme de păstrare sunt „antrepozitele frigorifere” cari sunt un fel de ghețare sistematice. Principalul lucru la păstrarea fructelor este să le păzim de umezcală, care se poate înlătura printr-o bună aerisire, sau prin așezarea diferitelor corpuri (substanțe) cari absorb umezcala, cum este varul nestins sau Clorura de calciu.

Fructele trebuie păstrate, pentrucă sunt foarte bune alimente cari conțin anumite substanțe de cari are nevoie organismul nostru și pe cari alte alimente nu le au.

Dar fructele trebuie păstrate nu numai ca alimente pentru noi ci și pentru a le vinde sau pentru a le exporta în alte țări.

Fructele noastre nu vor fi ridicate la un preț mai bun, până când producătorii nu se vor uni în cooperative.

Biriș Victor

Apărarea plantelor

Și plantele ca și animalele sufer de multe boale. Din cauza boalelor, multe plante nu rodesc și se prăpădesc.

În contra boalelor, plantele trebuie apărute chiar așa ca și animalele, iar plantele bolnave trebuie vindecate. Apărarea și vindecarea n'o poate face ori și cine. Trebuie oameni pricepuți, cari să lucreze după anumite reguli, dând totdeauna sfaturile de lipsă.

Nu-i de ajuns ca apărarea de boale și vindecarea plantelor bolnave să se facă numai într'un ținut, ori numai într'o țară, iar în alte ținuturi și în alte țări să nu-și bată nimeni capul cu plantele bolnave. Trebuie ca în toate ținuturile și în toate țările să se încerce mijloacele de apărare și de vindecare. Altfel boala dintr'un ținut, ușor trece și în alt ținut, nimicind plante de cel mai mare folos.

Pentruca apărarea plantelor în contra boalelor să se poată face cât se poate de bine, dându-se totdeauna îndrumările celea mai folositoare, încă în 16 Aprilie 1929 s'a ținut la Roma un mare sfat la care au luat parte trimișii din 24 de țări. În acest sfat, celea 24 de țări s'au legat prin contract, că vor folosi toate mijloacele de lipsă pentru apărarea plantelor în contra boalelor. Iar pentruca mijloacele de apărare să se poată întrebuița cât mai bine, fiecare dintre țările cari au luat parte la sfat, vor face câte un serviciu de apărare

a plantelor, în care oameni învățați și pricepuți vor avea grijă, ca îndată ce s'a ivit undeva vre-o boală să o vindece și să împedecă lăptirea ei printre plante.

La sfatul dela Roma a luat parte și țara noastră și ținând seamă de hotărârile acelui sfat, în 1 Aprilie 1933 și țara noastră și-a creat un serviciu de apărare a plantelor, care lucrează la Ministerul de agricultură.

Acest serviciu se îngrijește ca plantele să fie apărute de lăcuste, de omizi rusești, de omizi peste tot, de mălură, tăciune, rugină, torțel, mana la vii și de rozătoare. Afară de aceea, serviciul se mai îngrijește ca plantele să fie apărute și de boalele ce ar putea veni din alte țări. Pentru aceasta controlează la vamă toate semințele cari se aduc din alte țări, ori se trimit dela noi peste graniță.

Și în urmă dă tot felul de sfaturi pentru îmbunătățirea agriculturii.

Până acum, acest serviciu pentru apărarea plantelor, abia s'a putut îngriji de apărarea în contra lăcustelor și a omizilor. Și mulțumită acestei îngrijiri, lăcustele cari în 1930—1931 au cuprins 9 județe, azi au mai rămas numai în 2 județe, anume în Cahul și Buzău.

Apărarea în contra lăcustelor s'a făcut prin stringerea lăcustelor cu paravane și prin nimicirea lăcustelor cu aruncătoare de flăcări, un mijloc ce s'a folosit mai întâiu la noi în țară.

Afără de apărarea în contra lăcustelor, serviciul s'a mai îngrijit și de apărarea în contra omizilor.

În viitor, serviciul se va îngriji și de apărarea plantelor în contra mălurei, a tăciunelui, a ruginii precum și a feluritelor boale ce ar putea să fie aduse din alte țări, cum sunt: Răia neagră a cartofului, Molia cartofului, Păduchele de San Jose și Gândacul de Colorado.

Pentru controlarea semănăturilor, Serviciul de apărare al plantelor s'a îngrijit să se creeze 25 de regiuni fitosanitare sau de apărare a sănătății plantelor. Județele Târnava-mică și Târnava-mare formează o singură regiune.

Serviciul de apărare a plantelor trimite săptămânal îndrumări scrise și sfaturi pentru apărarea plantelor în contra feluritelor boale. Acestea îndrumări se spun și la radio.

A scris și două cărțicele: una despre Cărabuș și alta despre Lăcusta călătoare, în cari se descrie vieța, pagubele și mijloacele de apărare în contra lor.

Șeful Serviciului de apărare al plantelor este Domnul profesor G. Arton, care conduce toate lucrările serviciului, dând multe îndrumări bune și folositoare pentru apărarea plantelor în contra boalelor rele și primejdioase.

Ion Popu-Câmpeanu

Ce se află în Ierusalim

În orașul Ierusalim sunt 77 altare la care se poate sluji sf. liturghie; acolo sunt 198 călugări și 40 preoți. Mai sunt și 132 școli creștine, 139 școli jidovești și 315 școliarabe.

Ștuturi de carte

În țara numită Olanda, toți locuitorii, dela vârsta de 7 ani în sus știu carte. Nu este nimeni să nu știe sorie și ceti. Oamenii din acea țară trăiesc tare bine.

Nou abonament la foaie

Cu 1 Ianuarie 1934 deschidem nou abonament la gazeta noastră. Prețurile sunt următoarele:

Pe un an întreg . . . 150 Lei
Pe jumătate de an . . . 75 Lei
Pe trei luni . . . . . 40 Lei
Pentru America și străinătate . . . 300 Lei

Cine ne trimite în cursul lunii Ianuarie abonamentul pe întreg anul 1934, adică 150 Lei, primește în cinste Calendarul dela Biał pe 1934, trimis acasă, cu poșta plătită de noi. Însă cum calendare avem puține, cine vrea să-l mai poată căpăta, e rugat să grăbească cu trimiterea sumei de abonament!

Abonamentul la foaie se plătește pe înainte! Pe așteptare nu mai putem trimite gazeta nimăbul.

Restanțierii sunt rugați să ne trimită cât mai neîntârziat sumele cari ne datoresc, ca să nu fim siliți a-l înșira între rai platnici la lista neagră, pe care vom începe să o publicăm și noi, ca și alte gazete.

Dacă se află într'o comună cel puțin 10 abonați, cari cer foaia pe o singură adresă (a preotului, a cantonului, ori a altui om din sat) și ne trimit pe înainte suma de 1200 lei, le trimitem gazeta un an întreg cu această sumă. Astfel abonamentul este numai 120 lei pe an!

În lumea de astăzi nimeni nu mai poate trăi fără o gazetă la casa sa. Grăbiți deci și vă abonați la „Unirea Poporului”, foaie creștinească și de simțiri românești!

Administrația

Fel de fel

Roada de păpușoi

După socotelile făcute, roada de păpușoi din anul acesta este de 433.605 vagoane, din cari 380.516 vagoane trebuie pentru sămânță și pentru hrana oamenilor pe anul ce vine. Restul de 53.089 vagoane vor putea fi vândute în străinătate.

Dacă anul ar fi fost bun, am fi avut o recoltă de 586.000 vagoane, căci au fost sămânate 4.890.516 hectare.

După ținuturi, roada de păpușoi este următoarea: În Oltenia este păpușoiu de ajuns atât pentru hrană cât și pentru sămânță. În Muntenia, județele dela munte, roada este slabă și nu ajunge pentru nevoile oamenilor, în județele dela șes însă roada este bună. În Moldova, cinci județe nu au păpușoi de ajuns, celelalte au cât le trebuie. În Transilvania, roada este mai slabă ca în tot locul. În multe județe păpușoiul nu s'a copt de loc, iar în alte județe a fost stricet de brumă. În Bucovina starea e tot cam așa ca și în Transilvania. În Basarabia, județele dela Miază-noapte n'au păpușoiu de ajuns, dar județele dela mijloc și dela Miază-zi au păpușoi și de vânzare.

Om cu limba lungă

În orașul Sofia, din Bulgaria este un negustor cu numele Wakow, care are limba prea lungă și din cauza aceasta nu poate nici să vorbească nici să mănânce bine. Doctorii i-au făcut o operație tăindu-i din limbă. Operația a reușit bine, așa că acum poate și se vorbească și să mănânce ca toți oamenii.

In Germania nu vor mai fi alegeri

Cărmulrea din Germania a alcătuit un plan de lege, după care se desființează parlamentul. De acum înainte nu vor mai fi în Germania alegeri de deputați și de senatori. Statul va fi condus numai de un Sfat de ministrii.

Iuțeala trenurilor crește

Automobilul, aeroplanul din zi în zi au o iuțeală tot mai mare, din această cauză și trenurile au trebuit să-și mărească iuțeala, pentru a nu-și pierde întâietatea între mijloacele de călătorie, pe care o dețin de peste 50 ani.

Trenurile accelerate — în alte țări — au iuțeala mijlocie de 90 Km. pe oră. În America de nord sunt 125 drumuri de fier cu această iuțeală, în Franța 110, iar în Anglia 95.

Cu 95 Km. pe oră sunt 95 drumuri de fier în America, 27 în Franța și 18 în Anglia. Intinderea lor întregă fiind de 11.152 Km.

Cu 100 Km. și peste atâta sunt în toată lumea 12 drumuri, dintre care 6 în America, 4 în Canada și 2 în Anglia, însă toate aceste drumuri sunt scurte, între 17 și 199 Km. drepte și fără cărnături mari.

Pe drumuri mai lungi iuțeala este mai mică, astfel între Londra și Carlisle (Anglia) circulă trenul cel mai iute din lume făcând drumul de 481 Km. în 5 ore și jum. în mijlociu cu 82 Km. și jumătate.

Țiganul și tătâne-său

Un țigan mergea odată pe lângă o cruce. Văzându-l un Român, îl întrebă: „De ce nu-ți faci cruce, când treci pe lângă sfânta cruce, măi cioaro?” Da țiganul: „Nu știu face cruce, mânca-te-ași, și apoi e și prea departe de mine”. — „Apoi slab tătă ai avut, că nici atâta nu te-a învățat”. — „Slab, la naiba, doar avea 120 kilograme”.

Țiganul și cărțile

Un Român întrebă odată pe un țigan: „Mă, Mihai, de ce nu-ți trimiți copiii la școală?” Da țiganul: „Auleo, cumetre, cum nu ia-și trimite, dar sunt desculți și flămânzi”. — „Păi, tu nu vrei să-ți învețe copiii carte?” — „Vai de mine, da cum să nu vreau, dar mă tem, cumetre, fiind flămânzi, nu cumva să mănânce cărțile”.

D. N.

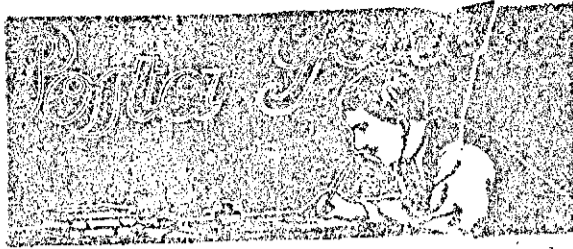
Cărți nouă

Almanahul revistei „Viața” pe anul 1934. Tipografia Serafică, Săbăoani județul Roman. Pagini 96, prețul 15 Lei.

Cartea pe care o vestim mai sus este un calendar, tipărit de Părinții Călugări catolici din Săbăoani, Moldova, calendar alcătuit cu foarte multă grijă și cu numeroase îndemnuri și învățături creștinești. Cuprinde chipuri frumoase, versuri cu miros de tămâie, povestiri, proverbe, glume. La sfârșit un bogat răvaș (cronică) asupra întâmplărilor din țară și din toată lumea, cu deosebită grijă pentru viața bisericăască. Cetitorii cari râvnesc după o carte bună, care să fie la îndemână un an întreg, o găsesc în almanahul dela Săbăoani.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Correspondentului D. Nicolae Câmpăneanu De altă dată, când ne trimiți știri, scrie cât se poate de curat, între șire lasă loc de ajuns ca să putem corege câte un cuvânt nepotrivit, și scrie numai pe o singură latură a hârtiei.

On. I. H. Boteanu. Abonamentul plătit pe întreg anul 1933.

Cadar Gheorghe. — Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1933. Calendar s'a trimis.

Petru Iarhariuschi. Foaia se trimite de aici regulat. Vă rugăm cercetați la posta de acolo.

Laza Ștefan, Alba-Iulia. — Vă rugăm să ne scrieți exact data trimiterii celor 200 Lei.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Drăgan Nicolae, Greu Simion, Toma A. Ilie, Ioan Pavel, Maier Petru, Mărginean Nicolae, Mureșan Petru, Nemeș Ioan, Gh. I. Cojoc, Toghănel Toader a Visi, Vasile Fechet, Dreghicium Dionisiu.

Câte 150 Lei. George Miron, Ilie Pop, Petru Helmu, Solomon Muntean, Oltean Simion, Ioan Spinean, Pavel Geosan, Ioan Nicolici, Marioara Moldovan, Gh. Bonta Keiser, Dumitru Frățilă, Macarie Dumitru, Petru Gubariu, Ioan Robu, Nicolae Lupu, Roșă Emilian.

D. Ciulea, Achiu Deac, Ioan Mărginean, Ilie Streze, Teodor Nagh, Ioan Bozdoc, Dumitru Pop, Gh. Bărbut, Pânzariu Nicolae, Laza Gheorghe, Of. parohial Ticuș, Publius Mureșan, Of. parohial Pădureni, Bucur Teodor, Pop Chira Ioan, Eugen Cernea, Bumba Vasile, Ioan Buzilă.

Dehelean Petru, Emil Marchiș, Devian Simion, Ioan Bogătean, Alb Teodor, Pop Ioan, Ioan Stoica, Curatoratul bis. Deaj, Tit Liviu Cernea, Culic Andreiu, Vârsic Ioan, Buta Burlec Miron, Nicolae Zugrav, Rozalia M. Caitar, Nicolae Mateiu, Mimi Dr. Pașca, Vasile

Hopârtean, T. Oltean, N. Enghiș, Țincaș Ioan, Dr. E. Bran, Seminarul catolic Iași, Dr. Alois Herciu.

Ștean Ioan, Ionaș Pucece, Ioan Iepure, Șomlea Lazar, Simion Rusu, Pascu Onu, Of. parohial Dumbrăveni, Moldovan Gheorghe, Ioan Cozma, Iuliana Stupinean, Țalan Dumitru, Iuliu V. Albini, Gh. Monea, Stet Gh., Alexe Anca, Ioan Arsu, Cosor Nicolae, Ioan Hossu, Pop Alexandru, Iosif Ștefănescu.

Ioan Vlad, Curat. bis. Păucinești, Of. parohial Galoș-Petru, Camil Nicoară, Mădăraș Dumitru, Betea Vasile, Petru Moldovan, Gligor Coman, Mateiu Moldovan, Octavian German, Barb Alexă, Ioan Drăgan, Ana Nyerger, Parohia Timișoara, Of. parohial Gligorești, Dr. Vctor Fodor, Cantoral rom. unit Fărău.

Câte 300 Lei. Teodor Sigarteu, Carol Fărcaș, Vasile Marchiș, Mihai V. Crețu, Botoș Gheorghe, Tăsnad, Ioan, Andrea Petru, Iuliana Anghiuș, Traian Lincariu, Neamțu Filoftei, Onofreiu Hărăstășan, Firin N., Modor Ioan, Botoș Dumitru, Of. parohial Petroșani, Teofil Rusu, Ioan Teacă, Ilie Rusu, Vinolea Petru, Teodor Vlas C., Iacob Nicodin, Ioana Costea, Ioan Fechet, Petru Văgălău, Anica T. Cioatloș.

Alte sume: Nicolae Marian 160; Ioan Domauța 430; Mateoc Ioan 160; Gavriș Ciprian 180; Gavril Cheroabă 100; Gh. Baican 200; Of. parohial Săpânța 450; Pop Vasile 140; Dunea Vasile 164; Avramuc Cânța 400; Șelep Ioan 450; Maria Erdős 40; Biserica gr. cat. Alba-Iulia 510; Văd. L. Cocian 120

Oros Virginia 162; Tiberiu Ioan 260; Gh. Fichios 285; Ioan Boldea 60; Fleșer Filon 200; Achim Dragomir 100; Nicolae Muntean 40; Rusu Irimie 70; Rudolf Conroth 120; Rusu Maria 200; Urian Vasile 400; Ciurea Iosif 50; Dunca Adam 105; Zegrean Vasile 166; Mathe Mihail 110; Filip Gh. 225; Boțoc Teodor 156; Pr. D. I. Șaitoș 100; Ardelean P. 37; Gh. Mărză 160.

Simion Milaș 700; Popescu Bazil 225; Dr. St. Banfi 200; Daniel Ieran 120; Traian Conta 200; Aurel Catona 450; Of. parohial Figa 120; Amos Popa 480; Ungurean Vasile 200; Ioan Turcu 65; V. Megheșan 40; G. Nasui 200; MircuȘt. 60; Ioan Rusu I. I. P. 326; I. Bozedan 400; Ciorcoșel M. 294; Stoian Ilie 330; Rus Mitru 40; Todea Grigore 120; Simion Marcu 120; Muntean Ioan 200; Aron Ciolna 50; Alex. Moldovan 100.

Redactor: IULIU MAIOR.

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1934

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățatură și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, ca și în anul trecut. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului popular Lei 14. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 16 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 16 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi, în cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 14 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, posta o plătim noi și dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească șă-și comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI” pentru calendar Blaj, Jud. Târnava-mică